

30 januari 2022, Vierde zondag door het jaar C
Evangelielezing: Lucas 4,21-30

Homilie

Wie is God voor u? Bij die vraag heeft iedereen zijn eigen aanvoelen.

Het woordje 'God' is, wat je noemt, een containerbegrip. Iedereen stopt erin wat hij over God denkt: een oude man op een troon, 'Iemand' met een hoofdletter, een verzinsel van mensen, een goddelijke kracht, enz. De schrijvers van het Nieuwe Testament gebruiken een andere invalshoek. Wil je meer weten over God, de God van de Bijbel en Schepper van hemel en aarde, dan moet je starten bij Jezus!

Zo begint Lucas zijn beschrijving in Nazareth, in de stad waar Jezus is grootgebracht en zijn jeugd heeft doorgebracht. Vorige week hoorden we in de evangelielezing hoe Jezus daar op sabbatdag naar de synagoge ging, en uit de boekrol van Jesaja las:

'De Geest van de Heer is over Mij gekomen, omdat Hij Mij gezalfd heeft.... Hij heeft Mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen.... om een genadejaar af te kondigen van de Heer.'

Wat de profeet Jesaja aan de ballingen mocht verkondigen, klinkt nu in Nazareth. Jezus preekt voor eigen parochie. Als Hij Jesaja heeft gelezen, geeft Hij de rol terug. En dan volgt de kortste preek ooit: 'Het Schriftwoord dat Gij zojuist gehoord hebt is thans in vervulling gegaan.' En Jezus gaat weer zitten. Zonder meer indrukwekkend! Hier spreekt de Zoon van God, de Gezalfd van de Vader. Jezus vertelt waarvoor Hij is gekomen. Om Heiland te zijn! De mensen daar in Nazareth beseffen dat en ze verwonderen zich over de woorden van genade die uit Zijn mond komen. In Jezus komt God met open armen ook naar ons toe, met een blik vol van genade. Naar mij, naar ons die dat amper verdienen. Ongelooflijk toch.

Ja maar, al die andere dingen in mijn leven die niet goed zijn, heeft Jezus die ook gedragen? Ja, dat is nu juist het Blijde aan de Blijde Boodschap van het evangelie. Daarvoor is Jezus in deze wereld gekomen. Zo wil Hij Heiland zijn. Voor alle mensen die de stempel hebben gekregen 'gebroken van hart': de armen, zij die met lege handen staan; gevangenen, zij die vast zitten door strenge wetten of in zondige patronen, in verslavingen; blinden, zij die geen hoop hebben, die niet kunnen uitkijken naar; verdrukten, zij die door het leven aan de kant gezet zijn. Moe. Teleurgesteld. Al die dingen komen samen, in het 'gebroken van hart' zijn. Het hart, dat is de plek waar de beslissingen vallen; de plek waar Gods Geest werkt. Het hart waarmee je God wil liefhebben. Helaas is het vaak gekwetst. Zo kan je je gebroken voelen: als je leven niet beantwoordt aan Gods bedoeling; als je worstelt met een verkeerde ingesteldheid, met zonde; of als je teleurgesteld bent, omdat het leven heel anders loopt dan je zou willen; of als je soms zo moe bent van jezelf of van alles wat er om je heen gebeurt. Zo zijn door corona veel dingen onzeker en anders geworden: je contact met je familie, het afscheid van een geliefde, je studie, je werk...de worsteling met eenzaamheid. Ons hart kan o zo onrustig zijn.

Goede mensen, vandaag roept het evangelie ons bij de les! We moeten niet blijven staren naar wat we niet hebben, maar onze ogen richten op Jezus! Hem heeft God gezalfd om Heiland te zijn voor mensen met gebroken harten. Wat doet Jezus dan? Jesaja zegt: Hij verbindt. Lucas zegt: Hij geneest. Jezus doet het allebei. Verbinden, dat is de wonde bedekken, ze verzorgen, zodat je weer verder kan. Genezen, dat is de angel van ziekte wegnemen. Jezus doet zowel het een als het ander.

Ene Marcel Zimmer schreef het zo, in het lied "Hij is erbij": 'Soms brengt God de storm tot stilte, soms leidt Hij ons er doorheen. In de stormen van het leven zijn we niet alleen. Soms geneest Hij ons van ziekte, soms laat Hij het lijden toe. Hoe het ook zij, hoe het ook zij, Hij is erbij!' Dat is een geweldige boodschap, toch. Dat Jezus raad weet met alles van ons leven: met de gebrokenheid, maar ook met de donkere kanten. Dat Hij zo'n bewogen Heiland is.

Hoe kan het dat zoveel mensen buiten de kerk daar niet van willen weten? Geven wij hen wel een juist beeld van Jezus? Getuigen wij van Hem, zoals Hij zich vandaag in Nazareth bekend maakt? De blijde boodschap van Jezus dat God kleine mensen redt door onze inzet, roept grote

weerstand op in zijn eigen kring. Hij is niet welkom... De tekenen en wonderen willen de mensen wel, maar Jezus' levensvisie die willen ze niet. "Ze drijven Hem voort tot aan de steile rand van de berg waarop hun stad gebouwd was, om Hem daar in de afgrond te storten. Maar Hij ging midden tussen hen door en vertrok."

God wil niets liever dan alle mensen aan zijn hart drukken, ons verbinden en genezen. Maar als wij Hem wegduwen, als wij blijven steken in onze 'ja-maars', dan kan zijn vrede en zijn genezing niet ons hart bereiken. Gelukkig laat God zich niet tegenhouden. Waar nood is, daar wil Hij zijn. Zelfs als Hij ervoor naar Syrië en Sidon moet, omdat daar een weduwe ten einde raad is.

Als we Jezus in Nazareth horen zeggen: 'geen enkele profeet is welkom in zijn eigen vaderstad', dan roept Hij ons daarmee op, ook te willen luisteren naar de mensen van buiten onze eigen kring en hen óók lief te hebben, zoals God zelf die het opneemt voor alle mensen, zonder onderscheid. Moge Hij ons bijstaan en laten we Hem niet voor de voeten lopen. Laten we Hem de ruimte geven om tussen ons door te lopen. De wereld is groter dan Nazareth. De wereld is groter dan de kerk. God, die Liefde is, zal ons redden." In de stormen van het leven zijn we niet alleen. Hoe het ook zij, hoe het ook zij, Hij is erbij!" Amen.

Ward Jacobs